

Р Е Ш Е Н И Е №15

гр. Перник, 9 февруари 2009 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и девети януари две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
изслуша докладваното

при секретар И.И.
от съдията В.Г.
адм. дело № 740/2008 г.

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 216, ал. 6 и чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на Ч.Г.П. *** и К.Г.Ц.-П. *** срещу заповед № ДК 10-14 от 27.11.2008г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) гр. Перник, с която е отхвърлена като недопустима жалбата им срещу разрешение за строеж № 18/22.04.1996г., издадено от главния архитект на община Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна и обявяване на нищожността на разрешението за строеж. Правят се възражения, че административният орган неправилно е приел, че жалбоподателите не са заинтересовани лица с право да оспорват административния акт.

Ответникът по жалбата, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Спазени са административнопроизводствените правила по издаване на оспорената заповед. Разрешението за строеж е издадено и влязло в сила преди жалбоподателите да придобият право на собственост върху обект в същата сграда.

Заинтересованата страна Л.И.В. ***, чрез упълномощения си процесуален представител изразява становище за недопустимост на жалбата, алтернативно счита същата за неоснователна. Жалбоподателите не са заинтересовани лица по смисъла на чл. 230а, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за териториалното и селищно устройство (ППЗТСУ) /отм./ във връзка с чл. 154а от Закона за териториалното и селищно устройство (ЗТСУ) /отм./ Разрешението за строеж не може да се отменя за реализиран строеж, за който е издадено разрешение за ползване, съгласно чл. 154а, ал. 2 от ЗТСУ /отм./.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал.1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от надлежни страни. Оспорената заповед е издадена в административно производство, образувано по жалба на Ч.Г.П. и К.Г.Ц.-П. ***. Жалбоподателите са страни в административното производство по издаване на акта, поради което са засегнати от него и имат право на оспорване по чл.

147, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Производството пред РДНСК гр. Перник е образувано по жалба на Ч.Г.П. и К.Г.Ц.-П. *** срещу разрешение за строеж № 18/22.04.1996г., издадено от главния архитект на община Перник. Разрешението за строеж е издадено при действието на ЗТСУ /отм./ и ППЗТСУ/отм./ Съответствието му с материалния закон следва да се преценява към момента на издаването му по силата на чл. 142, ал. 1 от АПК. Действащата към момента на издаване на разрешението за строеж правна уредба регламентира, че незаконосъобразните разрешения за строеж се отменят от началника на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице, при обжалване по чл. 230а от ППЗТСУ /отм./ и чл. 154а от ЗТСУ /отм./. Право да обжалват разрешението за строеж имат ограничен кръг лица, определени в чл.230а, ал. 2 от ППЗТСУ/отм./, аналогичен на сега действащия чл. 149, ал. 2, т.2 от ЗУТ във връзка с чл. 38, ал. 3 от ЗУТ. Това са единствено собствениците и лицата с ограничени вещни права в имота, за който е издадено разрешението за строеж. Между страните по делото не се спори, а това е видно и от представените по делото доказателства - акт за държавна собственост № 1664 от 16.02.1962г. и акт за частна държавна собственост №245 от 05.05.2000г., че към датата на издаване на разрешението за строеж целият блок № 18 е включен в капитала и е собственост на "****" ЕАД. Видно от нотариален акт № 28, том I, рег. № 461, дело № 26 от 2005г. на нотариус Н.З. при Пернишки районен съд, жалбоподателите са придобили право на собственост върху стая № * в блок № **, вх.,*, на първи етаж, която граничи с преустроените в съответствие с разрешението за строеж стаи № * и № * в същия блок, собственост на заинтересованото лице. Правото на собственост е придобито през 2005г., а правото на собственост върху стая № * в блок № **, вх.,*, на първи етаж през 2003г. Към датата на издаване на разрешението за строеж през 1996г. жалбоподателите не са имали право на собственост върху обект в блока и не са заинтересовани страни с право да го оспорват.

Правомощията на органа по чл. 154а, ал. 1 от ЗТСУ (отм.) са за отмяна на незаконосъобразните или неправилно одобрени проекти и издадени разрешения за строеж. Отмяната обаче е недопустима по силата на чл. 154а, ал. 2 от ЗТСУ за реализирани строежи, за които е издадено разрешение за ползване. Контролът за законосъобразност върху разрешенията за строеж включва и нищожността, предвид на което производството пред РДНСК по оспорване на разрешението за строеж е недопустимо. Видно от разрешение за ползване № 20 от 16.02.2000г. , издадено от началника на РДНСК гр. Перник, преустройството на помещения за аптека в кв. „****“, бл. ** е изпълнено в съответствие с разрешение за строеж № 18 от 22.04.1996г. и одобрените проекти. След издаване на разрешението за ползване е недопустима отмяната на разрешението за строеж.

Предвид гореизложеното, обосновано и законосъобразно началникът на РДНСК гр. Перник е отхвърлил жалбата на Ч.Г.П. и К.Г.Ц.-П. *** срещу разрешение за строеж №18/22.04.1996г., издадено от главния архитект на община Перник като недопустима.

С оглед изхода на делото и направените искания за заплащане на

разноски, жалбоподателите следва да заплатят на РДНСК гр. Перник сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определена по чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, както и сумата от 200 лева на заинтересованата страна, представляваща адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на заповед № ДК 10-14 от 27.11.2008г. на началника на РДНСК гр. Перник.

ОСЪЖДА Ч.Г.П., ЕГН ***** и К.Г.Ц.-П., ЕГН ***** *** да заплатят на РДНСК гр. Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

ОСЪЖДА Ч.Г.П., ЕГН ***** и К.Г.Ц.-П., ЕГН ***** *** да заплатят на Л.И.В., ЕГН ***** *** сумата от 200 (двеста) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: